

Arrest

nr. 230 784 van 23 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN HOE
Terhulpsessesteenweg 120
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 13 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VAN HOE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Keniaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Kikuyu te zijn. U bent Christen. U werd geboren op 10 mei 1986 te Nakuru Bahati, in Nakuru county. Standaard 1 en 2 deed u in Menenga primary school. Wanneer u 9 jaar oud was, zat u op de kostschool Naivasha boys in Naivasha tot u 14 jaar oud was en u uw lagere school had afgerond. Vervolgens studeerde u vier jaar aan Moi Forces academie in Nairobi, eveneens een kostschool. Die periode werd u gedurende 4 maanden geschorst nadat u op school met uw vriendje in bed werd betrapt. U verklaart toen ook gebroken te hebben met uw familie nadat ze ontdekten dat u homoseksueel bent.

Na de school te hebben afgewerkt, keerde u in 2005 terug naar Bahati waar u tot 2012 woonde. In Nakuru startte u in 2011-2012 een hardware zaak m.n. het verkopen van cement, houten balken, ijzerwaren, panelen en raamkozijnen. Van 2012 tot 2014 woonde u in Embu waar u studeerde aan St. Marks teachers college. In 2014 behaalde u een P1 certificaat, leerkracht lager onderwijs. Tenslotte woonde u van 2014 tot uw vertrek uit Kenia in Bahati waar u uw hardware zaak verderzette, af en toe als leerkracht aan de slag ging en ook werkzaam was als dj in verschillende clubs.

Uw eerste relatie met een man was in standaard 6 in primary school, met K.K.. Nadat u het 8ste jaar afwerkte, zag u K.K. niet langer. In 2002, wanneer u in form 2 zat, begon u een homoseksuele relatie met P.N.. Jullie leerden elkaar kennen op Moi Forces academie in Nairobi. Na form 4 verloor u contact met hem en na elkaar 6 maanden niet meer te hebben gezien, ontmoetten jullie elkaar opnieuw in Nakuru town en begonnen jullie opnieuw een relatie. 28 november 2017, wanneer u samen met P.N. terugkeerde van de viering van zijn verjaardag en jullie in uw kamer seksuele betrekkingen hadden, riep iemand de muziek stiller te zetten. Wanneer die persoon echter door het raam zag wat jullie aan het doen waren, riep hij anderen, brak via het raam binnen en begon u te slaan. Vervolgens deed hij de deur open waardoor andere personen uw kamer konden betreden en ook door hen werden jullie geslagen. Wanneer u de ochtend nadien wakker werd in een ziekenhuisbed, werd u door een politieofficier verteld dat u gearresteerd zou worden omdat u homoseksueel bent en omdat u de dood van uw partner had veroorzaakt. 12 december 2017 slaagde u erin om uit het ziekenhuis te ontsnappen en ging u naar het huis van D.M., een zaken collega. Hij bracht u in contact met Owen, een smokkelaar. Na 2 weken bij D.M. te hebben verbleven, reisde u 31 december 2017 samen met Owen per vliegtuig naar Doha en vervolgens naar een Europees land waar u werd toevertrouwd aan 'Big man', waarvan u 6 maanden later wegliep. 13/07/2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

Bij terugkeer naar Kenia vreest u te zullen worden vervolgd, gevangengezet en gedood door de Keniaanse politie.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: artikels met betrekking tot homoseksualiteit in Kenia ('60 arrested for 'suspected homosexuality' at Kenyan Nightclub' dd. 07/07/2014, 'Raila Odinga's call for the arrest of gays is an insult to my intelligence', dd. 29/11/2010, 'President Kenyatta says gay rights 'of no importance' in Kenya, dd. 21/04/2018, 'LGBT fears grow as gay activist murdered in Kenya', dd. 12/09/2011 en 'Homophobic mobs attack LGBT people in Kenya with impunity: report', dd. 28/09/2015), een medisch voorschrift voor brillenglazen en/of toebehoren, een origineel Medical Examination report, een origineel Post-Mortem form en een originele enveloppe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U identificeert zichzelf als uitsluitend homoseksueel die nooit interesse heeft gehad in meisjes (zie notities dd. 07/01/2019, p. 42) en nooit seksuele betrekkingen heeft gehad met vrouwen (zie notities dd. 20/02/2019, p. 10), maar u kan uw homoseksualiteit niet aannemelijk maken. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. **Echter u slaagt er niet in om aannemelijk te maken dat u een man met homoseksuele gevoelens uit Kenia bent**, hoewel u uitgebreid de kans ertoe kreeg.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot hoe u zich bewust bent geworden van uw homoseksuele geaardheid, niet kunnen overtuigen. Uw ontdekking is bijgevolg niet geloofwaardig te noemen. U verklaart u voor het eerst tot mannen aangetrokken te hebben gevoeld en te hebben beseft dat u op mannen viel wanneer u op 12-jarige leeftijd in standaard 6 zat (zie notities dd. 07/01/2019, p. 35).

Ook verder tijdens het persoonlijk onderhoud herhaalt u - wanneer wordt gevraagd wanneer u voor het eerst merkte op mannen te vallen - dat 'het' op 12-jarige leeftijd echt uit u kwam (zie notities dd. 07/01/2019, p. 38). Gevraagd wat toen gebeurde, antwoordt u 'In mijn school was er K.K. man. Ik hield zoveel van hen (m). We speelden samen. We douchten samen. Toen we samen douchten, begon ik zijn achterwerk aan te raken en hem te zoenen. Op een dag probeerde ik seks te hebben met hem, ook al was de eerste keer niet zo goed. Maar later, ik deed het verschillende keren met hem. Toen ik mijn primaire school, standaard 8 afmaakte, zag ik hem niet meer.', waarmee u geenszins verhaalt wat gebeurde wanneer u zich voor het eerst tot mannen aangetrokken voelde. U gevraagd hoe u bij uzelf merkte op mannen te vallen, stelt u mannen te hebben bewonderd en ze te hebben aangeraakt: u raakte hun kont en borstkas aan en kuste hen - het groeide in u dat u een man nodig had. Gevraagd wie u zo aanraakte, verklaart u K.K. zo te hebben aangeraakt (zie notities dd. 07/01/2019, p. 36). Dat voor u de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid klaarblijkelijk instant werd gekoppeld aan het fysieke aspect, verwondert echter. U gevraagd wat u bedoelt met uw verklaring 'mannen te hebben bewonderd', stelt u dat hun lichaam en de vorm van die man [K.K.] zo goed was, hij een sixpack had en u van zijn borstkas hield. U bevestigt dat met de aanblik van het lichaam van K.K. uw (homoseksuele) gevoelens werden opgeroepen. Echter, wanneer wordt gevraagd of u die gevoelens eerder had, stelt u voor u K.K. te hebben ontmoet 'van mannen te hebben gehouden', maar voor K.K. te zijn gevallen wanneer u hem zag. U om verduidelijking gevraagd, verklaart u gans uw leven met jongens/mannen te hebben geleefd en altijd positief over hen te hebben gedacht en zo verliefd te zijn geworden op K.K.. U voegt toe verliefd te zijn geweest op K.K. en dus zeker te zijn geweest dat u gay was. Op de vraag of u voor K.K. reeds wist dat u homoseksueel was, antwoordt u bevestigend. Gevraagd hoe, verwijst u naar een oudere man, B., op school die door de leerkracht werd betrappt wanneer hij een andere jongen zoende. Na dat incident, werd u bevriend met B. en nadat hij zijn lagere school afwerkte, ontmoette u K.K.. Hiermee duidt u echter niet hoe voor uw relatie met K.K. te hebben geweten dat u homoseksueel bent. U voegt toe dat B. aangaf van mannen te houden en u blij was aangezien u ook van mannen hield, waarna jullie vriendschap van start ging (zie notities dd. 07/01/2019, p. 37). Nogmaals gevraagd wanneer u besepte op mannen te vallen, stelt u het verlangen naar een man in uw leven te hebben beginnen voelen wanneer u naar die school ging. Uw gevoelens evolueerden en groeiden naarmate u K.K. meer zag. Gevraagd of u eerder -voor K.K. - het gevoel had op mannen te vallen, stelt u meestal in een groep van jongens te hebben gezeten. Op de vraag hoe u merkte aangetrokken te zijn tot een man, verklaart u steeds in het gezelschap van mannen te zijn geweest en te hebben beseft van mannen te houden. Nogmaals gepeild naar hoe u dat besepte, antwoordt u een tweekling met wie u samen naar school ging te hebben bewonderd en van hen te hebben gehouden. U besepte het gezelschap van jongens graag te hebben. Echter, wanneer wordt gevraagd wanneer u besepte homoseksueel te zijn, verwijst u opnieuw (en koppelt u het wederom aan het fysieke aspect) naar de gebeurtenis waarop u op 12-jarige leeftijd seks had met K.K.. **U verschuift het moment van uw besef homoseksueel te zijn telkenmale zonder hieromtrent duidelijke en coherente verklaringen af te leggen.** Zo bevestigt u wanneer u seks had met K.K. te hebben beseft homoseksueel te zijn, maar wanneer wordt gevraagd waarom u besloot om seks te hebben met K.K., stelt u van hem te hebben gehouden. U kunt moeilijk duiden wanneer en hoe u homoseksuele gevoelens begon te krijgen en hoe deze zich hebben ontwikkeld. Gevraagd hoe u zich voor het eerst voelde wanneer u dat verlangen naar een man in uw leven begon te voelen, verwijst u naar K.K. aangezien u verklaart met K.K. samen te hebben verbleven, hem te hebben aangeraakt, gekust en dat goed voelde. Dit verwondert daar u stelt eerder al gevoelens te hebben gekoesterd voor mannen. Nogmaals gepeild naar uw gedachtegang en gevoelens wanneer u besepte te verlangen naar een man, geeft u aan dat het uw beslissing was en u respecteerde wat uw lichaam wou (zie notities dd. 07/01/2019, p.38). U voegt toe u er **comfortabel** bij te hebben gevoeld. Ook verder tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wanneer wordt gevraagd wat u dacht wanneer u besepte homoseksueel te zijn, geeft u aan 'het te hebben geaccepteerd'. Dat u enerzijds verklaart te hebben gedacht 'uniek en anders' te zijn, is aannemelijk en geloofwaardig, dat u echter anderzijds verklaart niet verrast te zijn geweest en de manier waarop u in de toekomst zou zijn te hebben geaccepteerd aangezien het - in tegenstrijd met uw eerdere verklaringen dat het een beslissing was - in u zat, is dat niet. Nogmaals gevraagd wat er in u opkwam wanneer u voor het eerst besepte u tot mannen aangetrokken te voelen, herhaalt u vooral in het gezelschap van mannen te hebben vertoefd en te veel van het gezelschap van mannen te hebben gehouden - wat u apprecieerde. U vond uzelf een uniek persoon, maar verklaart het niet moeilijk te hebben gehad om uw homoseksualiteit te aanvaarden. Opvallend wel, dat u beseft uniek en anders te zijn, doch u hier geen moeilijkheden mee had. U besluit uw homoseksualiteit meteen te hebben aanvaard wanneer u seks had met K.K. (zie notities dd. 07/01/2019, p. 43-44). Ook het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u uw homoseksuele gevoelens **normaal** te hebben gevonden omdat het uw natuur is (zie notities dd. 20/02/2019, p. 9). Wanneer u 12 jaar oud was en gevoelens had voor andere mannen, dacht u na hoe uw school af te maken en bij uw vriendje te zijn (zie notities dd. 20/02/2019, p.10).

Van zelfreflectie was klaarblijkelijk geen sprake. U vond het in uw eigen woorden niet moeilijk om uw afwijkende seksuele oriëntatie te aanvaarden (zie notities dd. 20/02/2019, p.11). Gevraagd hoe u uw toekomst zag wanneer u beseftte op mannen te vallen, antwoordt u met P.N. te zullen trouwen - waarmee u geen inzage geeft hoe uw toekomst te hebben gezien wanneer u voor het eerst beseftte op mannen te vallen. Na de vraag te hebben herhaald, geeft u aan een goede toekomst te hebben gezien. Echter geeft u aan op het moment van het besef van uw homoseksuele geaardheid niet te hebben beseft dat uw geaardheid een probleem kon zijn in Kenia. Dit verwondert echter daar u wel zou hebben beseft 'anders' en 'uniek' te zijn, en dus afwijkend van de algemene norm en u bovendien zelf verwees naar het incident waarbij een schoolgenoot B. in de problemen kwam nadat hij uiting gaf aan zijn homoseksuele gevoelens. U hierop gewezen, repliceert u te hebben geloofd het [uw geaardheid/gevoelens] nooit te zullen tentoonstellen. Indien u het geheim zou houden, kon het goed zijn voor u. **Dat u echter, wetende dat u uw homoseksuele gevoelens nooit zou kunnen tentoonstellen, hiermee geenszins problemen had en u uw toekomst rooskleurig inzag, is niet geloofwaardig.** U verklaart echter een veilig gevoel te hebben gehad aangezien niemand uw geheim zou kennen. Ook het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u vertrouwen te hebben gehad in uzelf en uw leven en uw leven te zullen spenderen met één partner waarmee u een geheim leven zou leiden. Gevraagd of u die bedenking maakte wanneer u 12 jaar oud was, stelt u dat te hebben bedacht wanneer u uw highschool afmaakte. Echter wanneer u 12 jaar oud was, was u evenwel blij met uw homoseksualiteit en zag u een geweldige toekomst in Kenia (zie notities dd. 20/02/2019, p. 11).

Dat u vervolgens meent pas te hebben beseft dat homoseksualiteit niet werd aanvaard in Kenia wanneer de grondwet in 2010 wijzigde en u eerder niet wist dat in Kenia mensen niet van homoseksuelen houden, tart alle verbeelding. Ook het tweede persoonlijk onderhoud benadrukt u op kostschool te hebben gezeten en niets van buiten te weten (zie notities dd. 20/02/2019, p. 9). U verklaart echter reeds in 2002 na seksuele betrekkingen met P.N. te hebben gehad, geschorst te zijn geweest van school en door uw ouders verstoten te zijn geweest. U hiermee geconfronteerd, stelt u wanneer u werd betrapt en geschorst, te hebben geweten dat het een straf was en discriminatie te hebben gevreesd. Uw leerkrachten en medeleerlingen waren na het incident ook niet blij. U gaat voorbij aan het gegeven eerder wel geconfronteerd te zijn geweest met de mening van de Keniaanse gemeenschap aangaande homoseksualiteit. Ook uw verklaringen omtrent B. moeten u indien waarachtig duidelijk hebben gemaakt hoe de Keniaanse gemeenschap denkt over en reageert op homoseksuelen. U nogmaals gewezen op de situatie van B., herhaalt u uzelf te hebben gezegd nooit te zullen worden betrapt en erop te hebben vertrouwd een geheim leven te zullen leiden (zie notities dd. 07/01/2019, p. 41-42). Hieromtrent dient bovendien te worden gewezen op uw tegenstrijdige verklaringen omtrent B.. Enerzijds verklaart u met B. niet veel te hebben kunnen praten over uw seksualiteit aangezien hij een publiek persoon was op school terwijl u anderzijds stelt over seks, films en games te hebben gepraat alsook te hebben geprobeerd over uw homoseksuele gevoelens te praten. U verduidelijkt hem te hebben verteld over uw gevoelens nadat hij vertelde over het incident waarbij hij aan het zoenen was. Jullie stelden zich open en praatten over seksposities en bladerden in een magazine voor homoseksuelen (zie notities dd. 07/01/2019, p. 43). Het tweede persoonlijk onderhoud stelt u in school wél te weten te zijn gekomen dat het [homoseksuele relaties] niet was toegelaten en met dat besef nam u voor een geheim leven te zullen leiden (zie notities dd. 20/02/2019, p. 10).

U kan uw seksuele geaardheid die manifest afwijkend is van de gangbare praktijk in de samenleving, en die normalerwijze aanleiding zou geven tot enige introspectie en reflectie, gepaard met gemengde gevoelens en eventuele twijfels, geenszins aannemelijk maken. Het komt weinig doorleefd en bijgevolg niet geloofwaardig over dat u zich beseffende af te wijken van de heersende norm, onmiddellijk neerlegde bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw relatie met K.K. - die u koppelt aan de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid - kunnen niet overtuigen. U verklaart K.K. voor het eerst te hebben aangeraakt wanneer u 12 jaar oud was, jullie samen in de badkamer waren en douchten. Gevraagd om die situatie te omschrijven, antwoordt u 'Ik herinner me dat we naar de badkamer gingen samen, en ik begon hem te kussen en zei dat ik van hem hield. Ik nam wat olie en deed het op mijn penis om hem in zijn kont te penetreren. Het was de eerste keer hard, maar we bleven proberen tot het aangenaam werd'. Ook het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat uw eerste kus met een man [K.K.] gepaard ging met de eerste keer geslachtsgemeenschap met een man (zie notities dd. 20/02/2019, p. 10). Dat u zonder eerder enig fysiek contact met K.K. te hebben gemaakt, meteen zou zijn overgaan tot seksueel contact, verwondert. U gevraagd hoe u wist of K.K. seksuele betrekkingen wou, stelt u met hem te hebben gepraat om hem te overtuigen. U vertelde hem hoeveel u hem nodig hebt in uw leven - u overtuigde hem en hij accepteerde wat u wilde (zie notities dd. 07/01/2019, p. 39-40). Gevraagd hoe u K.K. overtuigde, antwoordt u te hebben gemerkt dat hij u accepteerde wanneer hij toeliet dat u hem aanraakte en zoende. Jullie gingen samen naar de badkamer en hadden voor de eerste keer seks en zo wist u dat K.K. u had geaccepteerd (zie notities dd. 20/02/2019, p. 11-12).

U verklaart K.K. voor het eerst over uw gevoelens te hebben verteld wanneer op school werd onderwezen over adolescentie en de verandering van het mannenlichaam en u hem naar aanleiding daarvan vroeg of zijn lichaam veranderde en of u zijn borstkas mocht zien. Gevraagd wat vervolgens gebeurde, stelt u 'dat hij niet kon geloven dat u van hem hield'. Daar u (bewust) vergeet het cruciale gedeelte te vermelden waarin u uw gevoelens voor K.K. bekendmaakte, wordt u opnieuw gevraagd hoe u K.K. duidelijk maakte van hem te houden, waarop u antwoordt 'soms zijn kledij te hebben gewassen, het eten dat jullie ouders op bezoekersdag brachten, samen op te hebben gegeten en soms zijn taken te hebben gedaan'. U kunt kortom niet duiden hoe u uw gevoelens voor K.K. heeft bekendgemaakt. Dat nogmaals gevraagd, verklaart u zijn kledij te hebben gewassen. U gevraagd hoe de grens tussen vriendschap en liefde werd overgestoken, antwoordt u uiteindelijk hem op een bepaald moment te hebben gezegd dat hij knap was en hij erg blij was wanneer u dat zei. U deelde hem mee verliefd te zijn op hem en zei hem u een kans te moeten geven in zijn leven waarop hij u de kans gaf. U verklaart dat K.K. nooit heeft geworsteld met zijn homoseksualiteit. **Uw verklaringen omtrent het begin van uw relatie met K.K. komen dermate moeizaam tot stand, geven een zeer gefabriceerde indruk en zijn allesbehalve doorleefd waardoor er geen geloof aan kan worden gehecht.** Het tweede persoonlijk onderhoud nuanceert u door te stellen dichtbij K.K. te zijn gegaan en zijn hand te hebben proberen vasthouden en wanneer hij zulke dingen niet weerstond, u hem achterna zat op het veld en hem vasthield. U vertelde hem vervolgens dat hij knap was en u zijn vriendje wilde zijn waarna jullie na een tijdje samen speelden en naar elkaars verhalen luisterden (zie notities dd. 20/02/2019, p.12). Dat u deze verklaringen pas aflegt tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, verwondert en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw eerste homoseksuele relatie waardoor u tevens beseft homoseksueel te zijn. U verklaart bovendien uw primaire leven - 6 jaar - samen te zijn geweest met K.K., wat niet kan aangezien u verklaart vanaf standaard 6 op 12-jarige leeftijd met K.K. samen te zijn geweest en u K.K. niet meer zag nadat u standaard 8, en de lagere school, in 2000 afwerkte. U kunt dus hoogstens 2 jaar met hem samen zijn geweest.

In 2002, wanneer u in form 2 Moi Forces academie in Nairobi zat, begon u een homoseksuele relatie met P.N.. Nadat u P.N. op school benaderde om meer over hem te weten te komen, werden jullie na verloop van tijd vrienden en spendeerden jullie meer tijd samen. Op een dag vertelde u P.N. over uw gevoelens voor hem en een tijdje later raakte u hem aan wat hij niet kon weerstaan. Later had u voor het eerst seksuele betrekkingen met hem (zie notities dd. 20/02/2019, p. 13). Hij nam uw gevoelens in eerste instantie niet serieus maar na verloop van tijd zag hij de ernst ervan in. Nadat u verklaart dat u de eerste man was voor P.N., wordt gevraagd of hij vertelde hoe hij zijn homoseksualiteit heeft ontdekt waarop u het volgende antwoordt 'Ik herinner mij dat ik op een dag vroeg waarom hij vaak alleen was en hij zei mij dat hij eenzaam was. Dat is wanneer ik hem voorstelde, ik hou van u en heb u nodig in mijn leven. Hij gaf mij de kans'. Voor jullie een relatie begonnen, waren jullie een jaar bevriend (zie notities dd. 20/02/2019, p. 15). Hij voelde zich comfortabel bij zijn homoseksualiteit. U verklaart het over zijn ontluikende gevoelens te hebben gehad en dat hij altijd blij was (zie notities dd. 20/02/2019, p. 13-14). **Ook uw verklaringen omtrent uw relatie met P.N. zijn net als uw verklaringen met betrekking tot uw eigen bewustwording, alsook uw relatie met K.K. erg simplistisch en getuigen van geen realiteitszin wat betreft de bewustwording en de leefwereld van homoseksuelen.** Of P.N. voor u gevoelens had voor andere mannen weet u vreemd genoeg niet (zie notities dd. 20/02/2019, p. 14). Gevraagd om te vertellen over uw relatie met P.N., antwoordt u 'Ik bewonderde die jongen in school. Hij was altijd erg verlegen. Ik hield zo van hem. We bleven altijd samen - de meeste tijd waren we samen. Hij was een liefdevolle man' (zie notities dd. 07/01/2019, p. 23). U verklaart in 2002 op school door de prefect betrapt te zijn geweest terwijl u in de badkamer seksuele betrekkingen had met P.N.. Ten gevolge hiervan werden zowel u als P.N. geschorst. Nadat uw ouders op de hoogte werden gebracht, zouden ze u niet langer hebben aanvaard en u hebben weggejaagd waarna u onderdak zocht bij een vriend Ma. in Maili Sita. Na vier maanden schorsing werd u door uw moeder - die u eerder had verstoten - teruggebracht naar de school (zie notities CGVS dd. 07/01/2019, p. 16-17). Ook uw partner P.N. werd ten gevolge van de gebeurtenissen geschorst en keerde na vier maanden terug naar school. Wat hieromtrent ten zeerste verbaast, zijn uw verklaringen niet te weten hoe het P.N. tijdens zijn schorsing verging. U stelt dat u tijdens uw schorsing P.N. niet in gevaar wilde brengen want indien zijn ouders het zouden beseffen ze ook hem achterna zouden zitten. U gevraagd of zijn ouders het niet wisten wanneer jullie werden betrapt in de douche, geeft u aan het niet te weten aangezien jullie elks jullie eigen weg uitgingen wanneer u werd geschorst. P.N. werd echter ook geschorst en keerde ook terug naar school. Na terugkeer verklaart u van elkaar te zijn gescheiden en elkaar te hebben vermeden (zie notities dd. 20/02/2019, p.16). In 2004 rondde u form 4 aan de Moi Forces academie in Nairobi af. U verloor contact met P.N.. Wanneer u hem echter ongeveer 6 maanden later tegenkwam in Nakuru town, begonnen jullie opnieuw een relatie (zie notities dd.07/01/2019, p. 23). Het is bijgevolg niet geloofwaardig dat u niet zou weten hoe het P.N. verging tijdens zijn schorsing.

Op de vraag hoe lang u met P.N. samen was, antwoordt u vanaf het jaar 2012 wat in strijd is met uw overige verklaringen een relatie met P.N. te zijn begonnen in 2002 (zie notities dd. 07/01/2019, p. 22) - op 15 à 16-jarige leeftijd - en hem na het afronden van de academie in Nairobi een 6-tal maanden later opnieuw te zijn tegengekomen en jullie relatie nieuw leven werd ingeblazen (zie notities dd. 20/02/2019, p. 13). Voor de DVZ verklaart u dan weer ongeveer sinds 2010 een relatie te hebben gehad met P.N. (zie verklaring DVZ, vraag 15b). Overigens zijn er nog verklaringen met betrekking tot uw relatie met P.N. waarbij dient te worden stilgestaan aangezien ze de geloofwaardigheid van uw relatie in het gedrang brengen. Zo kunt u niet met zekerheid zeggen of P.N. nog broers of zussen had. U erop gewezen volgens uw verklaringen 6 à 7 jaar met hem samen te zijn geweest, stelt u dat hij zei de enige zoon te zijn geweest. Ook met betrekking tot zijn vrienden bent u erg summier. U verklaart enkele van zijn zakenvrienden te hebben ontmoet. U aangespoord om te vertellen, stelt u 'Als ik hem ga bezoeken, komt er een man binnen en dan zei hij 'dit is mijn vriend en hij werkt op een bepaalde plaats'. Hij vertelde me nooit dingen over zijn vrienden. Ik was de meeste tijd bij hem'. Dat u echter de meeste tijd bij hem zou spenderen is in tegenstrijd met uw verklaringen elkaar slechts 2 à 3 keer maandelijks te hebben gezien aangezien jullie druk bezig waren (zie notities dd. 20/02/2019, p.18 en p. 20). U hierop gewezen, herhaalt u misschien een vriend te hebben gezien wanneer u hem ging bezoeken. Dat u niet meer kan vertellen met betrekking tot de vrienden van P.N. na zulk een langdurige relatie met hem te hebben gehad, is niet aannemelijk. Ook wanneer wordt gevraagd te vertellen over bijzondere gebeurtenissen en anekdotes tijdens jullie relatie, over een moment in uw relatie dat u nooit zal vergeten, wijst u naar zijn vermeende dood. Gevraagd naar gebeurtenissen voor zijn dood, stelt u dat de meeste tijden dat jullie elkaar hebben ontmoet, goede tijden waren: jullie dronken samen en uiteindelijk hadden jullie samen geslachtsgemeenschap. Gevraagd of u geen anekdote kan vertellen, oppert u misschien met uw verjaardag: dan zouden jullie ergens heengaan, club Taidys, plezier maken en terug naar huis gaan. Dat u geen andere concrete anekdotes kunt vertellen met betrekking tot uw jarenlange relatie is niet aannemelijk (zie notities dd. 20/02/2019, p. 21).

Overigens dient te worden stilgestaan bij de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die zouden hebben geresulteerd in de dood van uw partner P.N., uw ziekenhuisopname en nakende arrestatie. Zij hebben vervolgens ook aanleiding gegeven tot uw beslissing om uw land van herkomst Kenia te verlaten. Ten eerste verwondert het dat u - wetende dat de Keniaanse samenleving afkeurend staat ten aanzien van homoseksualiteit en homoseksuele handelingen bovendien strafbaar worden gesteld - op de avond van de geopperde onfortuinlijke gebeurtenissen zulke onvoorzichtigheid aan de dag zou hebben gelegd. Uit uw verklaringen blijkt dat jullie luide muziek speelden terwijl jullie seksuele handelingen verrichtten. Jullie namen echter niet de voorzorgsmaatregel het raam afdoende af te sluiten opdat niemand jullie zou kunnen zien (zie notities dd. 07/01/2019, p. 33 en dd. 20/02/2019, p. 26-27). U verklaart het gordijn voor de jaloezieën te hebben geopend om de ruimte te verfrissen en te hebben nagelaten om het gordijn te sluiten aangezien u helemaal into P.N. was. Ook de deur hadden jullie niet op slot gedaan aangezien het nog vroeg was en jullie naar muziek luisterden. Uw buurman John zag wat jullie aan het doen waren wanneer hij het gordijn opzij deed (zie notities dd. 20/02/2019, p. 28).

Bovendien zou u er ondanks uw problemen met de ordediensten en uw uit hun handen georkestreerde ontsnapping erin zijn geslaagd uit het ziekenhuis te ontsnappen om op 31 december 2017 op legale wijze met uw eigen paspoort en (vermoedelijk) een door de smokkelaar geregeld visum, vanuit Jomo Kenyatta international airport naar Doha te reizen (zie notities dd. 07/01/2019, p. 27-31). Dat u Kenia klaarblijkelijk zonder problemen kon verlaten is onverenigbaar met de door u aangehaalde vrees voor de Keniaanse politie.

Vervolgens dient te worden opgemerkt dat de documenten door u neergelegd ter staving van de aangehaalde gebeurtenissen niet kunnen overtuigen en wel om volgende redenen. U legt een origineel Medical Examination report en een origineel Post-Mortem form neer. Het Medical Examination report werd opgesteld op 30 november 2017 en er staan stempels op van zowel Bahati Police Station als het Bahati district Hospital. Het Post-Mortem form bevat een stempel van 30 november 2017 van het Bahati district Hospital en van 5 december 2017 van Bahati Police Station. U verklaart deze documenten bij uw aankomst in België niet te hebben gehad en ze via J.W., eveneens eigenaar van een hardware winkel in Nairobi en tevens de enige persoon met wie u nog contact heeft, te hebben verkregen (zie notities dd. 07/01/2019, p. 19). U kwam met hem in contact via een Keniaanse man die u per toeval in Brussel ontmoette en die u in contact bracht met iemand in Kenia aan wie u vroeg naar Nairobi te gaan en een zekere J.W. te zoeken en op die manier zijn telefoonnummer te hebben verkregen (zie notities, p.26), wat toch enigszins opmerkelijk is daar u verklaart met niemand anders in Kenia contact te hebben gehad sinds uw vertrek (zie infra). Hoe J.W. bovenstaande documenten verkreeg, weet u niet. U oppert dat hij mogelijks naar de politie of naar het ziekenhuis ging. Gevraagd wat hij diende te doen om de documenten te verkrijgen, stelt u te vermoeden iemand bij de politie te hebben moeten gebruiken om ze te verkrijgen.

Dat u iemand naar de politie zou sturen teneinde documenten te verkrijgen terwijl u verklaart de Keniaanse ordediensten te vrezen, is geenszins logisch te noemen en ondermijnt de door u aangehaalde vrees. Indien u werkelijk zou vrezen door de Keniaanse politie te zullen worden vervolgd, gevangengezet en gedood is het niet geloofwaardig hen om documenten te (durven) vragen en uzelf daardoor onder de aandacht te brengen. In het medisch rapport van 30 november 2017 staat bovendien dat op 28 november 2017 om 23.30 gerapporteerd werd aan de politie. Bij korte details van de zogezegde overtreding staat: 'Alleges to have bee(n) assaulted by unknow(n) people person where by he sustained [onleesbaar]', als verwijzing naar uw afgelegde verklaringen. Vervolgens het gedeelte opgesteld door Bahati Police Station op 30 november 2019 en gericht aan medi officer Bahati Hospital/Dispensary met als verzoek het onderzoek van J.K. die op 30 november 2017 naar u/het ziekenhuis werd gestuurd en er op eigen houtje heen zou gaan. Het tweede deel van het rapport bestaat uit medische details met de volgende vaststellingen: 1) State of clothes including presence of tears, stains (wet or dry) blood, etc. :clothes torn but not blood stamed, 2) General medical history (including details relevant to offence): Assaulted by a person unknown to him 3) General physical examination (including general appearance, use of drugs or alcohol and demeanour: Stable but in pain. Not under influence by alcohol or demeanours. Vervolgens volgen er details aangaande de vastgestelde verwondingen, wordt geschat dat de verwondingen ongeveer twee dagen oud zijn en werden veroorzaakt door botte objecten. Als behandeling die u voor onderzoek zou hebben ontvangen, staat omschreven: analgesia (pijnstilling), antibiotics (antibiotica) and anti inflammatories (onstekingsremmers). **Dit alles is echter in strijd met uw verklaringen** op 28 november 2017 aangevallen te zijn geweest en daags nadien wakker te zijn geworden in een ziekenhuisbed alwaar u door een politieagent op de hoogte werd gebracht van de dood van uw partner en werd verteld gearresteerd te zullen worden omdat u homoseksueel bent en de dood van uw partner had veroorzaakt. U verklaart tot 12 december - de dag van uw ontsnapping - in het ziekenhuis te hebben verbleven. Uit het neergelegde document blijkt echter geenszins een probleem met de ordediensten. Integendeel zelfs, u blijkt 'de overtreding' te hebben gerapporteerd bij de politie en twee dagen na de gebeurtenissen door de politie te zijn doorverwezen naar het ziekenhuis. U tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met het gegeven dat u 30 november naar het ziekenhuis ging, geeft u aan het echt niet te weten. U (een deel van) het attest voorgelezen en gevraagd wat ermee wordt bedoeld, stelt u het niet te begrijpen en dat het een brief en stempel is van het politiestation (zie notities dd. 20/02/2019, p. 30). Dat u niet weet wat er geschreven staat in het door u neergelegde attest, verwondert. **Bovenstaande toont bovendien aan dat aan uw versie van de vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht.** U verklaart geen klacht te hebben neergelegd tegen de agressoren omdat de politie in het ziekenhuis u zou arresteren en u de tijd niet had om een zaak in te dienen in verband met de aanval. U erop gewezen dat de politie een rapport opstelde, bevestigt u dat het een rapport van de politie betreft en u niet weet of de man [J.W.] naar het ziekenhuis of politiekantoor ging (zie notities dd. 20/02/2019, p. 31). De overige door u neergelegde documenten ter staving van uw verzoek om internationale bescherming weten bovenstaande conclusie niet te wijzigen. De door u neergelegde artikelen (Kenia ('60 arrested for 'suspected homosexuality' at Kenyan Nightclub' dd. 07/07/2014, 'Raila Odinga's call for the arrest of gays is an insult to my intelligence', dd. 29/11/2010, 'President Kenyatta says gay rights 'of no importance' in Kenya, dd. 21/04/2018, 'LGBT fears grow as gay activist murdered in Kenya', dd. 12/09/2011 en 'Homophobic mobs attack LGBT people in Kenya with impunity: report', dd. 28/09/2015) hebben betrekking op de situatie van homoseksuelen in Kenia en concrete gebeurtenissen die er hebben plaatsgevonden. U verklaart niet te worden vermeld in de artikels en evenmin personen te kennen die worden vermeld. Het kan echter niet volstaan naar de algemene situatie en specifieke incidenten binnen de LGBTi gemeenschap in Kenia te verwijzen om een persoonlijk vrees tot vervolging aannemelijk te maken. Bovendien dient te worden opgemerkt dat in Kenia homoseksuelen een kwetsbare groep uitmaken waar er evenwel geen sprake is van groepsvervolging (zie administratief dossier). Er dient bijgevolg in concreto te worden aangetoond waarom een homoseksueel persoon - wiens homoseksualiteit niet wordt betwist, wat in casu niet het geval is - omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging niet kan terugkeren naar Kenia. Ook het door u neergelegde Post-Mortem form heeft gezien de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw geopperde seksuele geaardheid en de daaruit voortvloeiende ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten geen inhoudelijke waarde. Tenslotte legt u nog een medisch voorschrift voor brillenglazen en/of toebehoren en een enveloppe aan u gericht, afkomstig van Box 266 Nakury, Kenia waarmee evenmin bovenstaande conclusie kan worden gewijzigd.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U verklaart overigens in Kenia een identiteitskaart te hebben gehad die volgens uw verklaringen bij de politie is. Gevraagd hoe het komt dat de politie uw identiteitskaart in bezit heeft, stelt u dat u werd aangevallen en u enkel nog weet dat de politie naar uw huis kwam en u de volgende dag wakker werd in het ziekenhuis. Uw huis werd doorzocht en ze hebben zeker enkele van uw documenten, zoals uw identiteitskaart meegenomen. U gevraagd hoe u dat weet, verklaart u dat de politieofficier dat aan uw ziekenhuisbed meedeelde (zie notities dd. 07/01/2019, p. 27). Wederom dient te worden opgemerkt dat aangezien de door u aangehaalde vervolgingsmotieven niet geloofwaardig zijn, ook uw verklaringen die hieruit voortvloeien, zoals het ontbreken van uw identiteitskaart, niet overeind blijven. Bovendien verklaarde u voor de DVZ uw identiteitskaart te hebben achtergelaten wanneer u vluchtte en liet u na te vertellen dat de politie ze zou hebben meegenomen (zie verklaring DVZ, vraag 25). U meent echter dat uw verklaringen omtrent uw identiteitskaart eensluidend zijn. Uw paspoort zou door de smokkelaar zijn ingehouden.

Tenslotte dient te worden stilgestaan bij uw voorgehouden profiel. U verklaart na uw vertrek slechts met één persoon, J.W., eigenaar van een grote hardware zaak in Nairobi, contact te hebben gehad (zie notities dd. 07/01/2019, p. 19). U contacteerde hem teneinde de door u neergelegde documenten te verkrijgen. Hoe u met hem in contact bent gekomen, is zoals eerder reeds werd vastgesteld uiterst opmerkelijk (zie supra). Dat u met niemand anders contact heeft - wat an sich verwondert - tracht u te verklaren door te stellen niet veel mensen te kennen. Dit echter in schril contrast met uw verklaringen in verschillende scholen te hebben gestudeerd, een eigen hardware zaak te hebben gehad met twee werknemers (zie notities dd. 07/01/2019, p.12-13), als leerkracht én als D.J. in verschillende clubs werkzaam te zijn geweest (zie notities dd. 07/01/2019, p. 13-14) en bovendien ook naar clubs te zijn gegaan (zie notities dd. 07/01/2019, p. 15). U hiermee geconfronteerd, stelt u wél mensen te hebben gekend, maar hun contactgegevens niet te hebben gekend. Ook wanneer wordt gevraagd naar uw vrienden in Kenia, lijkt u een afwijkend beeld te willen schetsen van uw netwerk daar u stelt enkel uw vriendje, J.W. en misschien uw twee werknemers te hebben gehad. Gevraagd hoe het komt dat u geen andere vrienden had, stelt u zich gezien uw natuur niet veel bezig te hebben gehouden met vrienden en andere mensen. Dit stellende is niet in overeenkomst met onder andere uw verklaringen leerkracht te hebben willen worden omdat het uw passie is en ook als D.J. werkzaam te zijn geweest (zie notities dd. 07/01/2019, p. 20). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat veel mensen u kenden maar u hen niet. Dat u geen contact meer heeft met uw werknemers is een gevolg van de aanval bij u thuis waardoor u uw mobiel met contactgegevens verloor (zie notities dd. 07/01/2019, p. 20-21). Echter, zoals eerder reeds werd vastgesteld, kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Met uitzondering van een opmerking met betrekking tot een materiële vergissing in de hoofding van de notities van het persoonlijk onderhoud: u bent geboren op 10 mei 1986 en niet op 10 mei 1996 (zie notities dd. 07/01/2019, p.1), heeft de commissaris-generaal geen opmerkingen ontvangen met betrekking tot beide persoonlijke onderhouds. Bijgevolg wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 juni 2019 in een eerste middel een schending aan van “artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951; Artikel 48/3, 48/5 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; Het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen”.

Hij meent dat “de motivering van het CGVS op vele punten onaangepast is (om niet te zeggen misplaatst)”. Waar de bestreden beslissing het weinig doorleefd acht dat verzoeker zich onmiddellijk neerlegde bij zijn geaardheid, vindt verzoeker “het - om het uiterst zacht uit te drukken - compleet ondenkbaar dat de outing van een Belg in deze bewoordingen onthaald zou worden (alleen maar de stelling dat iemand zich "neerlegt" bij zijn geaardheid overschrijdt de grenzen van het welvoeglijke)”.

Volgens hem betreft de homoseksuele geaardheid, net als bij Belgen, *“een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van de identiteit en de fysieke en psychische integriteit”*.

Hij benadrukt dat hij wel *“op uiterst gedetailleerde wijze het relaas gedaan [heeft] van de bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid”* en dit in *“eigen bewoordingen (die mogelijks niet de bewoordingen zijn die een Westers iemand doorgaans hanteert, maar daarom helemaal niet minder authentiek - dan wel doorleefd - zijn)”*, waarmee hij aannemelijk zou gemaakt hebben dat zijn homoseksualiteit gegroeid is. Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal overgaat tot *“het genuanceerde verhaal van Verzoeker (gebracht in zijn eigen woorden) herleiden tot de enkele verklaringen inzake de eigenlijke seksuele beleving van zijn homoseksuele geaardheid”*. Dat verzoeker de ontdekking van zijn geaardheid enkel zou koppelen aan het fysieke aspect is, aldus verzoeker, *“volledig in tegenstrijd”* met zijn verklaringen, waar hij wel degelijk sprak over gevoelens voor jongens alvorens seksueel actief te worden.

Verzoeker acht het *“onbegrijpelijk dat het CVGS om één of andere reden lijkt te suggereren dat Verzoeker een probleem gehad zou moeten hebben met zijn geaardheid”*. Hij wijst op zijn verklaringen waar hij aangaf *“zich aan de nodige problemen in Kenia te (mogen) verwachten omwille van zijn geaardheid”* en dat hij zich op jonge leeftijd bewust was *“van het feit dat hij zich zou moeten verstoppen in de maatschappij, vandaar zijn (naïeve?) plan”*.

Wat de betrapting betreft, stelt verzoeker zich ernstige vragen *“bij de kwalificatie van het gedrag van Verzoeker als zijnde “onvoorzichtig”*”. Verder ziet verzoeker niet in *“hoe deze kwalificatie relevant is voor de beoordeling van het verzoek van Verweerder, namelijk wat de link is tussen deze kwalificatie en de bescherming waar Verzoeker aanspraak op maakt en recht op heeft”*.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikel 48/4 van de Wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen; de motiveringsplicht zoals voorzien in artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 1, 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht, de verplichting om alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen, en het redelijkheidsbeginsel”*.

Hij citeert uit een artikel van *“The Guardian”* van 24 mei 2019 over de situatie van homoseksuelen in Kenia en meent aanspraak te maken op de subsidiaire bescherming.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over

bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geen enkel stuk voorlegt ter staving van zijn identiteit. Het bewijs van identiteit is nochtans een essentieel element in iedere procedure en verzoeker moet in dit verband alle stukken waarover hij beschikt of kan beschikken, voorleggen. Verzoeker gaf aan dat hij in Kenia een paspoort had, waarmee hij naar België reisde, maar dat dit werd afgenomen door de smokkelaar (notities 7 januari 2019, p. 28-29). Verzoeker wist echter niet waarom het paspoort werd afgenomen en kon evenmin uitleg geven over eventuele visa in het paspoort en over zijn bezoek(en) hiervoor aan een immigratiekantoor (notities 7 januari 2019, p. 28-31). Verder verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij een identiteitskaart had, maar dat hij deze achterliet wanneer hij vluchtte (verklaring DVZ, vraag 25), terwijl hij bij het Commissariaat-generaal andersluidend liet optekenen dat de politie zijn identiteitskaart in beslag nam toen ze zijn huis doorzochten nadat hij betrappt was met zijn vriend (notities 7 januari 2019, p. 27). De Raad ziet ook niet in waarom een Kenyaans burger, die een diploma van onderwijzer behaalde en een tijdlang voor de klas stond, een eigen ijzerwinkel/bouwmarkt opzette en uitbaatte, geen enkel geldig identiteitsstuk voorlegt. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit en verzoekers ongeloofwaardige en wisselende verklaringen hieromtrent, houden dan ook een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielerlaas en zijn wil tot medewerken.

2.3.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Kenia uit vrees voor problemen omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.3.3. De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident. Indien de kandidaat-asielzoeker echter geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan stelt ook UNHCR dat de seksuele oriëntatie dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *“Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity”*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat er minstens doorleefde verklaringen worden afgelegd over de eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoonde.

2.4. Het verzoekschrift gaat er verkeerdelijk van uit dat de verklaringen van een asielzoeker die beweert homoseksueel te zijn, vergeleken moeten worden met deze van een homoseksuele Belg (of andere nationaliteit, zelfs deze van andere Kenianen). De bewering homoseksueel te zijn ontslaat de verzoeker niet om te beantwoorden aan de criteria van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (Kwalificatierichtlijn) in het bijzonder aan de in lid 1 vereiste om alle elementen en documentatie in zijn bezit aan te brengen over zijn leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes, identiteits- en reisdocumenten en de redenen waarom een verzoek om internationale bescherming werd aangevraagd duidelijk toe te lichten. Verzoeker dient zijn relaas uiteen te zetten als een homoseksuele Keniaan, zodat de eventuele nood aan bescherming buiten zijn land van herkomst kan worden beoordeeld. Er wordt niet verwacht dat verzoeker theoretisch is maar er kan door middel van ervaringen uit zijn eigen leefwereld, wel degelijk bekendheid en sociale aanknopingspunten worden verwacht met de situatie van homoseksuelen in het beweerde homofobe Kenia.

2.4.1. Verzoeker dient aldus minstens aannemelijk te maken dat hij inderdaad homoseksueel is. Verzoeker slaagt er echter geenszins doorleefd te vertellen over de bewustwording van zijn homoseksualiteit. Herhaaldelijk, op verschillende manieren en verspreid over twee persoonlijke onderhoudsbezoeken werd verzoeker gevraagd hoe hij zich bewust werd van zijn homoseksualiteit (notities 7 januari 2019, p. 35-40; notities 20 februari 2019, p. 8-9), maar verzoeker kon geen aannemelijke weergave geven van zijn besef op mannen te vallen. Hoewel hij zelf aangaf reeds vooraf aan zijn gevoelens voor K.K. te hebben geweten dat hij homoseksueel was (notities 7 januari 2019, p. 36-37), bleef hij verwijzen naar uiterlijkheden, dan wel de eerste seksuele ervaring met K.K. (notities 7 januari 2019, p. 35-40). Nog daargelaten dat verzoeker geen eensluidende verklaringen aflegt, is hij niet in staat doorleefd, desgevallend anekdotisch over de bewustwording van zijn geaardheid te vertellen.

Dit kan niet worden losgezien van verzoekers verklaringen over de gevoelens die gepaard gingen met het ontdekken van zijn homoseksualiteit die oppervlakkig blijven en er niet op kunnen wijzen dat hij een dergelijke ingrijpende bewustwording in werkelijkheid heeft beleefd. Indien het niet correct is dat van verzoeker wordt verwacht dat hij *“een probleem gehad zou moeten hebben met zijn geaardheid”*, zoals het verzoekschrift stelt, doch wel dat hij beseft dat zijn omgeving mogelijk wel een probleem had met zijn seksuele geaardheid. Van verzoeker kan wél worden verwacht dat hij deze seksuele gewaarwording spontaan kadert binnen zijn eigen persoonlijke context, met name het opgroeien als christene in een gelovig gezin waar homoseksualiteit verboden was (notities 7 januari 2019, p. 5, 43), en binnen de Keniaanse samenleving, die volgens verzoeker uiterst homofob is (notities 7 januari 2019, p. 41-42; notities 20 februari 2019, p. 9-10, 19, 22-25). Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken, wat hij evenwel heeft nagelaten (notities 7 januari 2019, p. 37-44; notities 20 februari 2019, p. 9-11).

In tegenstelling tot wat het verzoekschrift lijkt te stellen wordt in onderhavige procedure geen waardeoordeel gevormd over verzoekers beweerde homoseksualiteit, er wordt wel verwacht dat hij aantoonde dat hij inderdaad homoseksueel is en zich dus geldig kan beroepen op de rechten verbonden aan de status van internationale bescherming in België.

2.4.2. Aangezien verzoekers vage verklaringen werden hem tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud meermaals en op verschillende manieren gevraagd hoe hij zich voelde bij de bewustwording van zijn geaardheid (*“Hoe voelde u zich eerst toen u dat verlangen aan een man in uw leven begon te voelen? [...] Wat ging er in u om, wat voelde u toen u besepte dat u verlangde naar een man in uw leven? [...] Wat dacht u toen u besepte dat u homoseksueel was? [...] En eerder toen u ontdekte dat u gevoelens had voor mannen? Wat ging er toen in u om? [...] Wat ging er in u om toen u besepte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, dat u van mannen hield? [...] Wat kwam er in u op, toen u voor het eerst besepte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen? Ik weet dat het geen eenvoudige vraag is, maar probeer om mij zo uitgebreid mogelijk uit te leggen hoe u van zichzelf gewaar werd dat u aangetrokken was tot mannen en hoe u zich toen voelde? [...] Welk beeld had u van zichzelf? [...] Hebt u het moeilijk gehad om uw homoseksualiteit te aanvaarden? [...] Waarom niet? [...] Hoe zag u uw toekomst in Kenia nadat u besepte dat u op mannen viel? [...] Hoe zag u uw toekomst toen u besepte dat u op mannen viel, toen u besepte dat u homoseksueel was? [...] Wat hebt u als gelovige gevoeld toen u begreep dat u homoseksueel was? [...] Heeft u meteen geaccepteerd dat u homoseksueel bent of heeft u ooit de hoop gekoesterd dat u net zoals alle andere mannen zou kunnen leven? Dacht u dat uw gevoelens voor mannen misschien over zouden gaan? [...] Kon u meteen aanvaarden dat u homoseksueel was? [...] Hoe hebt u dat meteen geaccepteerd? [...] Voor u seks had met K.K., hoe dacht u toen over uw gevoelens?”*; notities 7 januari 2019, p. 37-44), maar hij maakte geen enkele keer spontaan melding van gevoelens van angst of onzekerheid omwille van zijn persoonlijke/familiale context of omwille van de homofobe Keniaanse samenleving waarin hij leefde. Integendeel, hij liet onder meer optekenen: *“Dat is mijn beslissing, en ik zal respecteren wat mijn lichaam wilt. Ik voelde mij daar comfortabel bij. [...] Ik accepteerde het. [...] Ik was, misschien ben ik uniek en anders - dat is hoe ik ga leven. Ik was niet verrast. [...] Ik accepteerde de manier waarop ik zou zijn in de toekomst. Het was iets dat in mij zat. Ik hou van mannen en dat is iets wat deel van mij uitmaakt. [...] Ik was vooral in het gezelschap van, en hield teveel van het gezelschap van mannen en besepte dat ik van mannen hield. Ik apprecieerde dat. Als dit is wat ik wil, zal ik daarvoor gaan. [...] Ik kende mijn liefdesleven, het houden van een andere man, is uniek voor mij. [...] Neen, ik heb het daar niet moeilijk mee gehad. [...] Wanneer ik besepte dat ik van jongens hield, de jongens van de school, accepteerde ik het. [...] Mijn toekomst, ik zou trouwen met P.N.. [...] Ik zag een goede toekomst. [...] Ik zei tegen God accepteer me aub zoals ik ben. Dit is mijn natuur. Dat is hoe ik ga wonen tot ik sterf. [...] Ik heb dat meteen geaccepteerd toen ik seks had met K.K.”* (notities 7 januari 2019, p. 37-44).

2.4.3. Ook tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de kans te vertellen over deze ingrijpende realisatie (*“Heeft u het moeilijk gehad uw eigen geaardheid te aanvaarden, het feit dat u homo bent? [...] Hoe komt dat- wetende dat u in een samenleving woonde waar het niet werd geaccepteerd? [...] Ik probeer te ontdekken wat u toen dacht, toen u 12 jaar oud was? [...] Hoe zag u uw toekomst in Kenia toen u dat net ontdekte dat u gay was?”*; notities 20 februari 2019, p. 11), maar antwoordde verzoeker onder meer: *“Ik vond het niet moeilijk. [...] Ik had vertrouwen in mezelf en mijn leven. [...] Ik was er blij om. Ik hield ervan om met mannen te spelen en hen aan te raken. [...] Ik zag dat ik een geweldige toekomst zou hebben.”* (notities 20 februari 2019, p. 11). Wanneer hem gevraagd werd hoe zijn partners K.K. en P.N. zich voelden bij hun homoseksualiteit, gaf verzoeker opnieuw geen blijk van enig besef van de mogelijke moeilijkheden die hiermee gepaard kunnen gaan en verklaarde hij

enkel dat K.K. nooit worstelde met zijn geaardheid en dat P.N. er “blij” en “comfortabel” mee was (notities 7 januari 2019, p. 40; “Hij was blij. Hij was ook blij. [...] Hij was comfortabel. [...] Ik zag dat hij altijd blij was.”; notities 20 februari 2019, p. 13-14).

2.4.4. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker “op uiterst gedetailleerde wijze het relaas gedaan [heeft] van de bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid” en dit in “eigen bewoordingen (die mogelijks niet de bewoordingen zijn die een Westers iemand doorgaans hanteert, maar daarom helemaal niet minder authentiek - dan wel doorleefd - zijn)”, kan dit niet blijken. De Raad stelt vast dat noch verzoeker, noch de advocaat, tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van eventuele moeilijkheden die verzoeker zouden verhinderd te hebben om over zijn ervaringen te spreken. Uit het administratief dossier blijkt integendeel dat verzoeker heel direct en zonder enige terughoudendheid verklaringen aflegde doch dat hij voortdurend overging tot ongevroegde (en geheel onnodige) details over zijn seksleven. Verzoeker licht evenmin toe wat Westers of niet-Westers zou kunnen zijn, of hoe zijn verklaringen anders zouden moeten begrepen worden.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift gewezen wordt op zijn verklaringen waar hij aangaf “zich aan de nodige problemen in Kenia te (mogen) verwachten omwille van zijn geaardheid” en dat hij zich op jonge leeftijd bewust was “van het feit dat hij zich zou moeten verstoppen in de maatschappij, vandaar zijn (naïeve?) plan”, stelt de Raad vast dat verzoeker het telkens had over de risico’s van betrappt te worden bij seksuele handelingen en niet over de sociale implicaties van homoseksueel zijn (“Wat ik geloofde is dat ik het nooit tentoon zou stellen. Als ik het tentoon zou hebben gesteld, zou het een probleem hebben kunnen zijn - maar als ik in het geheim deed, kon het goed zijn voor mij. [...] Wanneer ik het besepte, zei ik gewoon ik zal nooit worden betrappt. Ik vertrouwde erop een geheim leven te hebben en mensen zouden het nooit beseffen.” (notities 7 januari 2019, p. 42); “In de school kwam ik te weten dat het niet toegelaten was. Aangezien ik er zo inzat, moest ik het in het geheim doen. [...] Ik beloofde dat ik een geheim leven zou leiden, dat niemand weet dat ik gay was. Waar ik woonde, in die gemeenschap, wist ik dat het een probleem was - ze tolereerden het niet. Ik leidde een geheim leven met mijn vriendje.”; notities 20 februari 2019, p. 10).

Deze verklaringen staan bovendien in schril contrast met zijn beweringen dat hij pas “in 2014”, na het wijzigen van de Keniaanse grondwet in 2010, besepte dat homoseksualiteit niet wordt aanvaard in de Keniaanse samenleving (“Rond 2014 - de grondwet wijzigde in 2010. Toen besepte ik dat homoseksualiteit niet werd aanvaard in mijn land. Toen wijzigden ze de wet.”; notities 7 januari 2019, p. 42; “Dat is wanneer de grondwet in Kenia veranderde, in 2010.”; notities 20 februari 2019, p. 9). Deze versie van de feiten is uiteraard eveneens geheel onaannemelijk, gezien verzoeker tijdens zijn jeugd weet had van een medestudent, B., die betrappt werd toen hij kuste met een man en die hierdoor gestraft en uitgesloten werd (“Er is een jongen - hij was een oudere man die door de leerkracht werd betrappt toen hij een andere jongen kuste. Ze werden gedisciplineerd en iedereen was angstig het niet bloot te stellen. Ik herinner mij, die man - ook al na de straf - werd hij mijn vriend. Niemand wilde met hem optrekken.”; notities 7 januari 2019, p. 37) én verzoeker hierna in 2002 zelf op school betrappt werd op seks met P.N., waarna hij geschorst werd en zijn ouders hem verstootten (notities 7 januari 2019, p. 8, 16-17). De Raad kan bezwaarlijk aannemen dat een grondwetswijziging nodig was om verzoeker bewust te maken dat homoseksualiteit niet werd aanvaard in zijn land.

2.4.6. Verzoekers verklaringen over hoe zijn relaties met K.K. en P.N. zijn begonnen, wijzen eveneens op een onbekendheid met het leven als homo in de homofobe Keniaanse maatschappij die hij zelf beschrijft. Gevraagd hoe de relatie met K.K. van vriendschappelijk naar seksueel ging, ging verzoeker meteen over naar (ongevraagde) gedetailleerde beschrijving van seksuele handelingen bij zijn eerste contact toen hij ongeveer 12 jaar. Bovendien wist verzoeker niet eens of deze persoon homoseksueel was (notities 7 januari 2019, p. 39-40) (notities 20 februari 2019, p. 10-11). Gevraagd hoe zijn relatie met P.N. begon, vertelde verzoeker: “Op een dag vertelde ik hem dat ik gevoelens had voor hem. Na een tijdje raakte ik hem aan en hij kon niet weerstaan. Ik kuste hem ook” en voorts hadden ze seks (notities 20 februari 2019, p. 13). Ook op de vraag wat trok u aan tot P.N. blijft verzoeker bij het fysieke (“Hij had een grote kont. Hij was knap”, notities 20 februari 2019, p. 15). Verzoeker gaat met zijn verklaringen over zijn toenaderingen tot K.K. en P.N. volledig voorbij aan het risico van zijn openlijk fysiek gedrag en heeft kennelijk enkel een theoretisch besef van het gevaar dat gepaard gaat met zich als homoseksueel te uiten in Kenia. Nergens uit zijn verklaringen kan blijken dat deze relaties meer waren dan seks en diepgang beoogden waaruit een homoseksuele geaardheid mogelijk kan blijken.

2.4.7. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers homoseksuele geaardheid en relaties, kunnen de problemen die hij hierdoor gekend zou hebben evenmin op waarheid berusten.

2.4.8. Bovendien geeft verzoekers gedrag de avond van de betrapping (*het afspelen van luide muziek terwijl ze seks hadden zonder het raam te bedekken en de deur niet op slot*; notities 7 januari 2019, p. 33; notities 20 februari 2019, p. 26-17) blijk van een dermate verregaande onvoorzichtigheid dat verzoeker niet kan toelichten. Ook het feit dat verzoeker zich nooit informeerde over wat er met zijn sekspartner P.N. gebeurde in de maanden nadat ze betrappt werden op school in 2002 (notities 7 januari 2019, p. 8, 16-17), wijst erop dat het incident niet werkelijk heeft plaatsgevonden. Immers, 6 maanden na het afronden van form 4 (omstreeks 2004) begon verzoeker opnieuw een jarenlange relatie met P.N. en dit tot diens dood in november 2017 (notities 7 januari 2019, p. 23). Verzoekers verklaringen blijven bonte beweringen die niet kunnen overtuigen.

2.4.9. Verzoekers vrees voor vervolging in Kenia kan niet blijken. Verzoekers verklaring dat hij snel na zijn arrestatie en ontsnapping uit het ziekenhuis een visum kon verkrijgen bij de Spaanse ambassade te Nairobi (notities 7 januari 2019, p. 30-31; visumdossier) is, weliswaar niet onmogelijk maar toch bijzonder kort om alle nodige documenten (reisverzekering, bankstukken, vliegtickets) voor te leggen. Dat verzoeker op 31 december 2017 via de luchthaven, met zijn eigen paspoort en visum, het land zonder problemen kon verlaten, bevestigt in ieder geval dat verzoeker niet in de negatieve aandacht stond van de Keniaanse autoriteiten.

2.4.10. De argumentatie in het verzoekschrift over de situatie voor homoseksuelen in Kenia, de verwijzing naar een artikel van "*The Guardian*" van 24 mei 2019 en de op het Commissariaat-generaal voorgelegde artikelen over homoseksuelen in Kenia, zijn - gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers homoseksuele geaardheid – niet dienstig.

2.4.11. Het door verzoeker voorgelegde "*Medical Examination Report*" van 30 november 2017 vermeldt dat verzoeker op 28 november 2017 bij Bahati Police Station een geweldpleging van die dag rapporteerde, dat de Keniaanse politie een medisch onderzoek verzocht en dat verzoeker zich op 30 november 2017 zelf naar het Bahati District Hospital begaf teneinde de nodige medische vaststellingen te laten doen. Deze gang van zaken is geheel tegenstrijdig met verzoekers verklaringen dat hij op 28 november 2017 aangevallen werd en daags nadien wakker werd in een ziekenhuisbed, waar hij door een politieagent op de hoogte werd gebracht van de dood van zijn partner en werd verteld gearresteerd te zullen worden omdat hij homoseksueel is en de dood van zijn partner had veroorzaakt (notities 20 februari 2019, p. 30-31). Evenmin strookt de inhoud van het attest met verzoekers bewering nooit een klacht te hebben ingediend (notities 20 februari 2019, p. 31). Het gebrek aan interesse in hoofde van verzoeker, gezien hij eigenlijk niet eens weet wat er geschreven staat in het attest (notities 20 februari 2019, p. 30), doet bovendien niet enkel afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid, maar ook aan de ernst van zijn beweerde vrees.

2.4.12. Het op het Commissariaat-generaal neergelegde "*Post-Mortem Form*" betreft de vraag van de Bahati Police Station op 5 december 2017 aan "*the pathologist/medical officer*" om de doodsoorzaak van P.N. te onderzoeken. Vervolgens vermeldt het formulier medische vaststellingen over het lichaam van P.N., opgesteld door "*the pathologist/medical officer*" van de Bahati District Hospital. Deze vaststellingen werden echter weinig logisch reeds op 30 november 2017, zijnde enkele dagen voorafgaand aan de vraag van de politie, ingevuld. Uit dit attest blijkt alleszins niet dat ook verzoeker toen aangevallen werd. Hoe dan ook, de melding dat deze persoon verzoekers partner was ("*his boyfriend*") komt bijzonder ongeloofwaardig voor, niet in het minst omdat dit niet relevant is voor de post-mortem beschrijving van de dood van P.N.. en de politie zich aldus zou uitspreken over de (homoseksuele) verhouding van verzoeker met deze man.

2.4.13. Het feit dat verzoeker het "*Medical Examination Report*" van 30 november 2017, afkomstig van "*The Kenya Police*", en het "*Post-Mortem Form*", afkomstig van "*The Kenya Polica Service*", verkreeg via een zekere J.W., die deze stukken aan de Keniaanse politie zou gevraagd hebben (notities 7 januari 2019, p. 19, 26), is daarenboven bezwaarlijk verzoenbaar met verzoekers verklaringen deze ordediensten te vrezen.

2.4.14. Het voorgelegde medisch voorschrift voor brilglazen en/of toebehoren van 27 juli 2018 en de enveloppe vanuit Kenia hebben geen betrekking op het asielaanvraag van verzoeker en kunnen zijn geloofwaardigheid niet herstellen.

2.4.15. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven.

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt de niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK